

❦ זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר ❦

❦ בְּתַקְוָה מִזֶּה רָצִיתִי לְעֵד לְעַד מִקֻּוֹה שִׁדְּךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל ❦

❦ זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר ❦ יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"א נִיסָן:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

תּוֹרַה עֵה

יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אֶתְּכֶם כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ. דְּהַנְּהַ, יֵשׁ מִדַּת נִצְחוֹן וּמַחְלָקַת וּמְלַחְמָה. וּמֵהֵיכָן בָּא מִדָּה זו, מִדְּמִים שְׁעֵדִין לֹא עָבַד בָּהֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "וַיִּזוּ נִצְחָם". וּפִרְשׁ רַש"י: 'דְּמִים'. וְלֹא מָצָא הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם וְכוּ' (עוֹקֵצִין פָּרָק ג'). וּבְמַחְלָקַת יֵשׁ בְּחִינַת הָעוֹשֶׂה שָׁלוֹם, וְהוּא בְּחִינַת הָעֲלָאת מִיַּיִן נוֹקְבִין. לְמִשָּׁל, כְּשֶׁנּוֹפֵל לְאָדָם אֵיזָה קְשִׁיָּא, הוּא בְּחִינַת מַחְלָקַת. וְהַתְּרוּץ, הוּא בְּחִינַת הָעוֹשֶׂה שָׁלוֹם, וְהוּא הָעֲלָאת מִיַּיִן נוֹקְבִין. וְלִפְעָמִים, שָׁלוֹם עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמָקוֹם אַחֵר, וְהוּא הָעֲלָאת מִיַּיִן נוֹקְבִין לְמָקוֹם אַחֵר. וְתוֹרָה וְתַפְלָה, הוּא גַם כֵּן בְּחִינַת הָעֲלָאת מִיַּיִן נוֹקְבִין, שֶׁהוּא שָׁלוֹם. כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב "בוֹרָא נִיב שְׁפָתַיִם שָׁלוֹם". "וְעוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרָא אֶת הַכֹּל", כִּי בְשַׁעַת בְּרִיאָה נָפְלוּ עוֹלָמוֹת לְמַטָּה, וְהָעוֹלָמוֹת הֵם אוֹתִיּוֹת, וְנִתְפָּזְרוּ לְכַמָּה נִיצוּצוֹת. וְעַל-יְדֵי הָעֲלָאת מִיַּיִן נוֹקְבִין שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה, נַעֲשֶׂה צְרוּף מֵהַנִּיצוּצוֹת, וְנַעֲשֶׂה עוֹלָם. וְזֶה "וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בְּאֶרֶץ", כִּי מֵהָאֲרָצִיּוֹת נִתְעַלָּה הַנִּיצוּצוֹת, וְנַעֲשֶׂה שָׁלוֹם. וְזֶהוּ: "וְלֹא־אִמַר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה", אֵל תִּקְרִי עֲמִי אֱלֹהֵי עֲמִי בְשִׁתְּפִי וְכוּ', כִּי הוּא גַם כֵּן כְּמוֹ בּוֹרָא בְּמַלּוּלוֹ שָׁמַיִם וָאֶרֶץ כַּנִּל. וּבְחִינַת זֹאת נַעֲשֶׂה בְּכָל יוֹם, עַד בִּיאַת מְשִׁיחַ, עַד "וּבְיוֹם הַהוּא יַעֲמְדוּ רַגְלָיו עַל הַר הַזֵּיתִיּוֹת" שֶׁהוּא בְּחִינַת רַגְלָיו. וְתוֹרָה וְתַפְלָה, הֵם גַם כֵּן בְּחִינַת עֲמִידָה. 'תּוֹרָה' כְּמוֹ

שְׁכַת־טוֹב: "וְאַתָּה פֹּה עֹמֵד עִמָּדִי, וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחֲתֵית הַהָר".
 'וְתַפְלָה', "וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיִּפְלֵל". וְהוּא בְּחִינַת רַגְלִין, וְעַל יְדֵי
 בְּחִינַת רַגְלִין דְּתוֹרָה וְתַפְלָה, נִתְקַרְּבוּ, בְּחִינַת: "וַעֲמְדוּ רַגְלֵיכֶם עַל
 הָר הַזֵּה הַיּוֹמִים", כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "צַדִּיק לִפְנֵי יְהוָה", וְצַדִּיק הוּא תוֹרָה
 וְתַפְלָה כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "צַדִּיק תִּדְבְּרוּן". וְזֶה פֶּרוּשׁ: 'שׁוֹתָא דִּינוֹקָא
 בְּשׁוֹקָא דְאַבוּה וּדְאַמָּא' (סְפָה נ"ו).

כִּי עַל־יְדֵי הַדְּבָרִים שֶׁל תוֹרָה וְתַפְלָה, נַעֲשֶׂה בְּחִינּוֹת שׁוֹקִין
 וְרַגְלִין, "וּבְדַבַּר ה' שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ", לָכֵן יֵשׁ נִיצוּצוֹת שֶׁנִּפְּלוּ
 בְּכָל דָּבָר בְּמֵאכָל וּבְמִשְׁתָּה וּבְמִלְבוּשׁ. וְהַתַּעֲנוּג שֶׁיֵּשׁ מִן הַדְּבָר
 מֵאֲכָל וּמִשְׁתָּה הוּא הַנִּיצוּצוֹת, וְהַנִּיצוּצוֹת הֵם אוֹתִיּוֹת. וְקֹדֶם
 שְׁמוּצִיא אֶל הַדְּבָר, הֵם בְּחִינַת דָּם. וְהוּא בְּחִינַת נֶפֶשׁ, כְּמוֹ
 שְׁכַת־טוֹב: "כִּי נֶפֶשׁ כָּל בָּשָׂר דָּמוֹ בְּנִפְשׁוֹ הוּא". וְכִשְׂיִצְאָה לְדְבָר,
 הוּא בְּחִינַת: "נִפְשֵׁי יִצְאָה בְּדְבָרוֹ". וְקֹדֶם הִיא בְּחִינַת: "צוֹלַע עַל
 יָרְכוּ", וּבְהִיצִיאָה אֶל הַדְּבָר, הֵם בְּחִינַת: "וַיִּבֶן אֶת הַצֶּלַע". וּמִפְּנֵי
 שְׁנִיצוּצוֹת הַנִּ"ל קֹדֶם הַדְּבָר אֵין לָהֶם צָרוּף וְהֵם בְּבְחִינַת שְׁבָרִים
 וּמַחֲלָקֵת כִּי כָּל נִיצוּץ מִתְגַּבֵּר עַל חֲבֵרוֹ. וּבְהוֹצִיאֹ אֶל הַדְּבָר,
 הוּא בְּצָרוּף, וְהוּא בְּחִינַת שָׁלוֹם. נִמְצָא, שֶׁצָּרִיךְ בְּהִיצוּצוֹת הַנִּ"ל
 לְדַבֵּר בְּדְבָרֵי תוֹרָה וְתַפְלָה, וְלֹא בְּדְבָרִים אֲחֵרִים. וְזֶהוּ פֶּרוּשׁ
 הַגְּמָרָא (סְפָה נ"ג תַּעֲנִית כ"ה): 'לֹא הִטִּיחַ דְּבָרִים כְּלָפִי מֵעַלָּה וְאֵטְלַע',
 שֶׁהוּא בְּחִינַת צוֹלַע עַל יָרְכוּ. כִּי מִכַּח שֶׁהוֹצִיא הַנִּיצוּצוֹת בְּדְבָרִים
 אֲחֵרִים נִשְׂאָר בְּבְחִינַת: צוֹלַע עַל יָרְכוּ.

וְצָרִיךְ לְדַבֵּר בְּתוֹרָה אוֹ בְּתַפְלָה, עַד שֶׁיְהִיָּה הַגּוֹף בְּטֵל וְאַפְּסָם.
 וְזֶה פֶּרוּשׁ הַפְּסוּק "וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", שֶׁיְהִיָּה הַגּוֹף אֶחָד
 עִם הַדְּבָר עַד שֶׁיְהִיָּה כְּאַפְּסָם. וּבְמָה הוּא כָּא לְדַבֵּר זֶה, בְּיִרְאָה, כִּי
 אָמְרוּ חַז"ל (בְּבֵא בְּתָרָא י'): 'גּוֹף קָשָׁה פִּחַד שׁוֹבְרוֹ'. וּפִחַד, הוּא פִּחַד

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקכח - צמר מזהרנית יצ"ל "צדק מצוי מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

יִצְחָק, הוּא יֵרָאֵה:

וְזֶה פְּרוּשׁ הַפָּסוּק: "יְבָרְכֵנוּ אֱלֹקִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ". כְּלוּמַר כִּי הַבְּרָכָה כְּשִׁיהִיָה בְּבַחֲיַנַּת יֵרָאֵה, "כָּל אַפְסֵי אֲרֶץ". כְּלוּמַר כָּל אֲרָצִיּוֹת נַעֲשִׂים אַפְסִים, כְּמָה שְׁכָתוּב: "וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד": וּבַתּוֹרָה וּתְפִלָּה יֵשׁ שְׁנֵי גִּוְנִים, מִחֲשָׁבָה וּצְעָקָה, וְהוּא בְּבַחֲיַנַּת מִשָּׁה וְדוּד. כִּי הַצְעָקָה בְּבַחֲיַנַּת: "חֲכָמוֹת בַּחוּץ תִּרְנָה", וּבְמִחֲשָׁבָה בְּבַחֲיַנַּת: "חֲמוּקֵי יִרְכִיךְ". בְּמִשָּׁה כְּתִיב וַיִּצְעַק מִשָּׁה, וּכְתִיב: "וַיִּלְךְ וַיְדַבֵּר" וְכוּ', כְּלוּמַר שֶׁהָיָה מִקְהִיל קְהֵלוֹת בְּרַבִּים, וְזֶה בְּבַחֲיַנַּת: "חֲכָמוֹת בַּחוּץ תִּרְנָה". וּבְדוּד כְּתִיב: "בְּמִקְהֵלוֹת בְּרָכּוֹ אֱלֹקִים", וְהוּא גַם כֵּן: "חֲכָמוֹת בַּחוּץ תִּרְנָה".

גַּם זֹאת הַתּוֹרָה, הַלָּטוֹן חֵינוּ מְתַקֵּן וּמְסַדֵּר כֻּלָּל, גַּם חֲסֵר הַרְצָה. וְכָל אֲשֶׁר מִלְּאָה יָדֵי לְהַבִּין מִדְּבָרִים אֲלוֹ בְּעֶזֶר ה' יִתְבַּרֵךְ, הַכְּרַחֲטֵי לַחֲזֹר וּלְכַתְּבָם בְּמַהְדוּרָא תְּנִינָא. [וְזֶהוּ]

יְבָרְכֵנוּ אֱלֹקִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אֲרֶץ (תְּהִלִּים ס"ז):

כִּי יֵשׁ מִדַּת נִצָּחוֹן וּמַחְלֻקָּת וּמְלַחְמָה, וּמִדַּת זֹאת בָּאָה מִדְּמִים שְׂעֵדִין לֹא עֶבֶד בָּהֶם אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ. כִּי עֶקֶר מִדַּת הַנִּצָּחוֹן הוּא מִהַדְּמִים, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָה ס"ג): "וַיִּזוּ נִצָּחִים", וּפִרְשׁ רַש"י: 'דְּמִים'. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְבַטֵּל מִדַּת הַנִּצָּחוֹן וְהַמַּחְלֻקָּת, וְלִרְדֹּף אַחֵר הַשָּׁלוֹם, כִּי 'לֹא מִצָּא הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי מִחֲזִיק בְּרָכָה אֲלֵא הַשָּׁלוֹם' (עוֹקְצִין פ"ג). וְזֶה זֹכִינַן עַל-יְדֵי שְׂדֵדְבַר הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְשָׁלוֹם:

כִּי כְּשִׂישׁ מַחְלֻקָּת, צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם. וְזֶה הָעוֹשֶׂה שָׁלוֹם, הוּא בְּבַחֲיַנַּת הַעֲלָאת מִיִּין נוֹקְבִין. כִּי כְּשֶׁנוֹפֵל לְאָדָם אֵיזָה קְשִׁיָּא, הוּא בְּבַחֲיַנַּת מַחְלֻקָּת. כִּי חָלוּק לְבוֹ, וְאֵינוֹ מִבִּין הַדְּבָר. כִּי נִרְאֶה לוֹ כְּאֵלוֹ הַדְּבָרִים סוֹתְרִין זֶה אֶת זֶה, וְחוֹלְקִין זֶה עַל זֶה. וְהַתְּרוּץ הוּא

בְּחִינַת הָעוֹשֶׂה שְׁלוֹם, כִּי עַל־יְדֵי הַתְּרוּץ הוּא עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין
 הַדְּבָרִים הַנִּרְאִים כְּחֻלְקִים וְסוֹתְרִים זֶה אֶת זֶה, וְזֶהוּ בְּחִינַת
 הַעֲלָאת מִיִּזְן נֹקֵבִין. [כִּי עַקֵּר בְּחִינַת הַעֲלָאת מִיִּזְן נֹקֵבִין, הוּא
 בְּחִינַת הַשְׁתַּוְקוֹת וְאַהֲבָה שְׁמַעוֹרָר אֶחָד לְגַבֵּי חֲבֵרוֹ. כְּגוֹן
 כְּשֶׁאֶחָד מִשְׁתַּוְקֵק לְהַשִּׁיב יתְבַרֵךְ, אוֹ לְנַסֵּעַ לְצַדִּיק אֲמִתִּי, זֶהוּ
 בְּחִינַת הַעֲלָאת מִיִּזְן נֹקֵבִין, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה מֵתְחַבְּרִין וּמֵתְקַשְּׂרִין
 לְהַשִּׁיב יתְבַרֵךְ וּלְצַדִּיקוֹ. נִמְצָא שֶׁזֶה הָעוֹשֶׂה שְׁלוֹם, שְׁמַכְנִים
 אַהֲבָה בְּלֵב כָּל אֶחָד לְגַבֵּי חֲבֵרוֹ, וּמְקַרְבֵּם יַחַד, וְעוֹשֶׂה שְׁלוֹם
 בֵּינֵיהֶם, זֶהוּ בְּחִינַת הַעֲלָאת מִיִּזְן נֹקֵבִין]. וְלִפְעָמִים זֶה הַשְׁלוֹם
 עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמָקוֹם אַחֵר, וְהוּא בְּחִינַת הַעֲלָאת מִיִּזְן נֹקֵבִין
 לְמָקוֹם אַחֵר.

סדר קצור לְקוֹטֵי מוֹתֵרִין הַיּוֹמִי:

יברכנו אלקים - עה

א מִדַּת הַנִּצְחוֹן וְהַמְחַלְקַת וּמִלְחָמָה נִמְשָׁךְ מִהַדָּמִים שֶׁעַדִּין לֹא
 עָבַד בָּהֶם אֶת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, כִּי צָרִיךְ כָּל אָדָם לִרְאוֹת שֶׁיַּעֲבֹד אֶת
 הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ בְּכָל הַטְּפִי דָּמִים שֶׁנִּמְצָאִים בוֹ, דְּהֵינּוּ שֶׁיִּדְבֵּר הַרְבֵּה
 בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וְאִזּוֹ יִזְכֶּה לְשְׁלוֹם וַיִּבְטַל כָּל מִדַּת הַנִּצְחוֹן
 וְהַמְחַלְקַת:

סדר חיי מוֹתֵרִין הַיּוֹמִי:

תְּקַמַּד (קא) אָמַר, מִי שֶׁמְקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמִתִּי יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה
 וְעוֹמֵד וּמְשַׁמֵּשׁ לְפָנָיו וְשׁוֹמֵעַ דְּבָרָיו, אֲפִי־עַל־פִּי שֶׁשׁוֹמֵעַ מִפְּנֵי כִּפָּה
 דְּבוּרִים וְשִׁיחוֹת וְסִפּוּרִים שֶׁאֵינּוּ מִבֵּין בָּהֶם שׁוֹם תּוֹעֵלַת וְעֲצוֹת
 לְנַפְשׁוֹ, אֲפִי־עַל־פִּי־כֵן אִם יִזְכֶּה יוֹכֵל אַחֲרֵי־כֵן בְּרַבּוֹת הַיָּמִים לְהַבִּין
 לְמַפְרַע לְלַמֵּד וּלְהוֹצִיא מִכָּל הַסִּפּוּרִים שֶׁשֹּׁמֵעַ כְּבָר עֲצוֹת גְּדוּלוֹת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּתְתַקַּל לֵאמֹר מִזֶּה רִנָּת זֶקֶן לְעַד לְעַד מִקֻּוּהָ שִׁדְרָה לְאַחַד מִסִּפְרֵי רַבָּנָנוּ יְהִיָּה תִיקוּן לְכַבֵּ"ל
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שֶׁעִי יֹשִׁיבֵת תִיקוּן הַמִּידוֹת

לְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁשָּׁמַע מִקֶּדֶם לְפָנָי כַּמָּה שָׁנִים יְהִיָּה לוֹ אַחֲר־כֶּף תּוֹעֵלֶת גְּדוֹל, וַיְחִיָּה עֲצָמוֹ אַחֲר־כֶּף בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר. כִּי אַחֲר־כֶּף יִזְכֶּה לְהִבִּין וַיֹּאמֶר זֶה רָמַז לִי מִזֶּרֶם אֲזוֹ בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן. וְכֵן בְּכָל פֶּעַם וּפֶעַם יִצְמָחוּ לוֹ בְּדַעְתּוֹ רְמָזִים נִפְלְאִים וְעֲצוֹת גְּדוֹלוֹת מְכֹל מֵה שֶׁשָּׁמַע כְּבָר, אִם יִזְכֶּה לְשִׁים לְבוֹ הַיֵּטֵב לְכָל מֵה שֶׁשָּׁמַע כְּבָר. וְסִפֵּר מַעֲשֵׂה מַעֲנִין זֶה שֶׁכָּף אֲרַע אֲצֵל צַדִּיק אֶחָד מִפְּרָסָם שֶׁהָיָה בְּבֵיתוֹ אִישׁ אֶחָד פְּשׁוּט לְגַמְרֵי שְׁקוֹרִין פְּרָאֶסְטִיק. וְהָיָה עוֹמֵד וּמְשַׁמֵּשׁ תָּמִיד אֶת הַצַּדִּיק הַנִּ"ל וְהָיָה שׁוֹמֵעַ דְּבוּרִים הַרְּבִיה מִמֶּנּוּ, וְלֹא הִבִּין מֵהֶם שׁוֹם עֵנִין וְתוֹעֵלֶת כָּלֵל רַק שֶׁהִיָּתָה לוֹ אֲמוּנָה גְּדוֹלָה בְּהַצַּדִּיק וּבְדַבָּרָיו הַקְּדוּשִׁים, אֲפִי־עַל־פִּי שֶׁלֹּא הָיָה מְבִינָם לְאֲשׁוּרָם. וְהָיָה עוֹמֵד וּמְשַׁמֵּשׁ תָּמִיד אֶת הַצַּדִּיק בְּאַמָּת. אַחֲר־כֶּף אַחַר שָׁנִים הַרְּבִיה נִסְתַּלֵּק הַצַּדִּיק לְעוֹלָמוֹ, וְאֲזוֹ הִתְחִיל זֶה הָאִישׁ לְזַכֵּר, בְּכָל פֶּעַם כְּשֶׁבָא לְאִיזָה דְּבָר, נִזְכֵּר בְּדַבְּרֵי הַצַּדִּיק וְאָמַר בְּנַפְשׁוֹ זֶה שְׁכִינַת הַצַּדִּיק, וְרָמַז לִי בְּדַבָּרָיו אֲזוֹ בְּאוֹתוֹ זְמַן פְּלוּזְנִי. וְכֵן בְּכָל פֶּעַם וּפֶעַם הִבִּין אַחֲר־כֶּף לְמַפְרַע כּוֹנֵת הַצַּדִּיק וְרְמָזִים שֶׁרָמַז לוֹ בְּדַבָּרָיו לְפָנָי כַּמָּה שָׁנִים, וְהִבִּין הַדְּבָר. וְאַחֲר־כֶּף נַעֲשָׂה זֶה הָאִישׁ אִישׁ כָּשֵׁר וַיֵּרָא הַשֵּׁם, וְהָיָה חָשׁוּב מְאֹד בְּעִירוֹ וְנַעֲשָׂה רֹאשׁ וּמְנַהֵיג לְכָל הַכְּשָׁרִים וְהַחֲפִצִּים לְיִרְאָה אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר הָיוּ בְּעִיר הַצַּדִּיק הַנִּ"ל, וְכָלֵם נִכְנָעוּ תַחַתָּיו.

תקמה (קב) פעם אחת הייתי קובל לפניו על ענייני, והייתי אומר לפניו בדרך קבלנא יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלקי, והרים ידיו מעט ואמר בלשון רכה אם-כן מה לעשות (כלומר כי בודאי אסור להתרועע אחרי יתברך ובודאי צדיק השם). אחר-כך ענה ואמר לי הלא אם דוד המלך עליו השלום אמר יגעתי בקראי

נַחַר גְּרוֹנֵי הָיָה כְּפִשׁוּטוֹ, שֶׁכָּבֵר קָרָא כָּךְ עַד שֶׁהָיָה עֵיף וַיִּגַע
 מִמָּשׁ בְּקָרְאוֹ, וְנַחַר גְּרוֹנוֹ מִמָּשׁ בְּפִשִּׁיטוֹת, אֲבָל אֶתָּה תִּהְיֶה לְאֵל
 עֲדִין אֶתָּה בְּכִחַךְ וְכוּ':

סדר לקווי עיצות היומני:

יג על-ידי צדקה מבטלין כח הנחש, שהוא שרש חכמת הטבע,
 ועל-ידי-זה מעלין ניצוצין מחיות רעות הנ"ל, שהם חכמי הטבע.
 ולפעמים אפלו כשמכניעין אותם, עדין הם חוזרים ומטילים איזה
 ספק ברצון, אם מתנהג על-ידי רצונו יתברך לבד. ואז צריכים
 לחזור ולהרבות בצדקה, כי צדקה מכניעת ומשפלת חכמת הטבע
 תמיד, ומגלה שהכל מתנהג ברצונו יתברך לבד (שם).

יד עקר העבודה הוא רק על-ידי תמימות ופשיטות גמור בלי שום
 חכמות כלל, וזהו עקר התכלית האמתי. וחלילה למי שמכנה
 בשם ישראל שייכנס בספרי המחקרים, הם ושלום, כי לא באלה
 חלק יעקב, כי יש בכל החכמות אבן נגף בחינת עמלק, שעל-ידו
 נופלין ונכשלין ויכולין לאבד עולמם ברגע, הם ושלום, וזהו
 הרעה הגדולה שבכל הרעות. ואפלו ספרי ישראל שמדברים
 מחקירות אין להביט בהם כלל, כי מזיקים הרבה לאמונה
 הקדושה שהוא יסוד הכל. ותהלה לאל, יש עכשו ספרים קדושים
 הרבה מאד המלאים מוסר ויראת השם בלי שום חקירות, שאינם
 מיסדים על דעת חכמי יון, ימח שמם, רק יסודתם בהררי קדש,
 על דברי חז"ל בגמרא ומדרשים, ובפרט המיסדים על דברי
 רשב"י וחרביו, הפך בהם והפך בהם, בקא דיקא ולא בספרים
 שמערב בהם דעת הגויים הכופרים בעקר מהר המלט נפשך
 מהם וממהומנם, ותהיה לך נפשך לשלל לחיי עולם ולעולמי עד
 ולנצח נצחים (שם סי' יט).

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקל"ב - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

טו בְּעֵינַי הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁקָּשָׂה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִי שֵׁשִׁילֹ דַעַת אֲמַתִּי
 כָּל־שָׁהוּא, רָאוּי לוֹ לְהִבִּין שְׂאֵדְרָבָא כָּךְ רָאוּי לְהִיּוֹת דִּיקָא, שִׁיְהִי
 קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכָךְ נֶאֱדָה וַיִּפֶּה לוֹ יִתְבָּרֵךְ לְפִי גְדֻלָּתוֹ
 וְרוֹמְמוֹתוֹ, כִּי בּוֹדֵאֵי אֵי אֶפְשָׁר שְׁנַבִּין וְנִשְׁיג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיְהִי עָלָיו יִתְבָּרֵךְ קְשִׁיּוֹת לְפִי דַעַתְנוּ
 הָאֲנוּשֵׁי הַפְּחוּתָהּ. וְעַיִן בְּפָנִים וְהִבֵּן הָאֲמַת. (שם סי' נ"ב)

חִיתוּן

- א על־ידי תְּפִלָּה בְּכַח זֹכָה לְזוּגוֹ (לקוטי־מוהר"ן סימן ט).
- ב על־ידי רְקוּדִין שֶׁל חֲתָנָה מִמְתִּיקִין הַדִּינִים (שם לב).

סֵדֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־הַיּוֹמִי:

סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־הַיּוֹמִי

מַעֲשֵׂה א - מֵאֲבִידַת בַּת מֶלֶךְ

עָנָה וְאָמַר: בְּדֶרֶךְ סְפִירַתִּי מַעֲשֵׂה, שֶׁכָּל מִי שֶׁהָיָה שׁוֹמְעָה, הָיָה
 לוֹ הֶרְהוּר תְּשׁוּבָה וְזוֹ הִיא.

מַעֲשֵׂה בְּמֶלֶךְ אֶחָד, שֶׁהָיָה לוֹ שְׂשָׂה בָּנִים וּבַת אֶחָת וְאוֹתָהּ הִבַּת
 הָיְתָה חֲשׁוּבָה בְּעֵינָיו מְאֹד, וְהָיָה מְחַבְּבָהּ בְּיֹתֵר וְהָיָה מְשַׁעֲשַׁע
 עִמָּהּ מְאֹד.

פַּעַם אַחַת הָיָה מִתּוֹעֵד עִמָּהּ בְּיַחַד בְּאִיזָה יוֹם וְנִעְשָׂה בְּרָגוּז עָלֶיהָ,
 וְנִזְרְקָה מִפִּי דְבוּר: שֶׁהֲלֹא טוֹב יִקַּח אוֹתָךְ (דְּעַר נִיט גּוֹטְעַר זָאל דִּיךְ
 נְעַמְעוּז) בְּלִילָה הַלְכָה לְחֻדְרָהּ, וּבְבִקָּר לֹא יִדְעוּ הֵיכֵן הִיא וְהָיָה
 אָבִיהָ מְצַעֵר מְאֹד וְהָלַךְ לְבִקְשָׁהּ אָנָּה וְאָנָּה.

עָמַד הַשָּׁנִי לְמַלְכוּת, מִחֲמַת שְׂרָאָה שֶׁהֲמֶלֶךְ מְצַטְעַר מְאֹד, וּבִקְשָׁהּ,

שִׁיתְנוּ לוֹ מִשָּׁרֵת וְסוּם וּמְעוֹת עַל הוֹצָאוֹת, וְהִלֵּךְ לְבִקְשָׁה וְהָיָה מִבִּקְשָׁה מְאֹד זְמַן מְרַבָּה מְאֹד עַד שְׁמִצָּאָהּ (עֵתָהּ מִסְפֵּר אֵיךְ בִּקְשָׁה עַד שְׁמִצָּאָהּ) וְהָיָה הוֹלֵךְ אָנָּה וְאָנָּה זְמַן רַב וּבַמְדַּבְּרִיּוֹת וּבִשְׂדוֹת וּבִיעָרִים וְהָיָה מִבִּקְשָׁה זְמַן רַב מְאֹד וְהָיָה הוֹלֵךְ בַּמְדַּבֵּר, וְרָאָה שְׁבִיל אֶחָד מִן הַצַּד, וְהָיָה מֵיֵשֵׁב עֲצָמוֹ: בְּאֲשֶׁר שָׁאֲנִי הוֹלֵךְ כָּל־כֶּךָ זְמַן רַב בַּמְדַּבֵּר וְאֵינִי יָכוֹל לְמִצָּאָהּ, אֵלֶיךָ בְּשְׁבִיל הַזֶּה, אֲוֹלֵי אָבוֹא לְמָקוֹם יָשׁוּב; וְהָיָה הוֹלֵךְ זְמַן רַב.

אַחֲר־כֶּךָ רָאָה מִבְּצָר (שְׁקוֹרִין שְׁלֵאִם), וּכְמָה חִילוֹת הָיוּ עוֹמְדִים שָׁם סְבִיבוֹ וְהַמְבַּצֵּר הָיָה נֹאֵה וּמִתְקַן וּמְסֻדָּר מְאֹד עִם הַחִילוֹת, וְהָיָה מִתְיָרָא מִפְּנֵי הַחִילוֹת, פֶּן לֹא יִנְיָחוּהוּ לְכַנֵּם וְהָיָה מֵיֵשֵׁב עֲצָמוֹ: אֵלֶיךָ וְאַנְסָה וְהַשְׂאִיר הַסּוּם וְהִלֵּךְ לְהַמְבַּצֵּר, וְהָיוּ מִנִּיחִים אֹתוֹ, וְלֹא עִכְבוּהוּ כִּלְלֵן וְהָיָה הוֹלֵךְ מִחֻדָּר לְחֻדָּר בְּלִי עֲכוּב, וּבָא לְפִלְטִין אֶחָד וְרָאָה, שִׁיֵּשֵׁב שָׁם הַמֶּלֶךְ בַּעֲטָרָה, וּכְמָה חִילוֹת שָׁם וּכְמָה מְשׁוֹרְרִים בְּכִלִּים לְפָנָיו, וְהָיָה שָׁם נֹאֵה וְיָפָה מְאֹד, וְהַמֶּלֶךְ וְשׁוּם אֶחָד מֵהֶם לֹא שָׁאֲלוּהוּ כִּלְלֵן.

וְרָאָה שָׁם מִעֲדָנִים וּמֵאֲכָלִים טוֹבִים, וְעָמַד וְאָכַל וְהִלֵּךְ וְשָׁכַב בְּזוּיֹת לְרֵאוֹת מַה נַּעֲשֶׂה שָׁם, וְרָאָה שֶׁהַמֶּלֶךְ צָוָה לְהַבִּיאַת הַמַּלְכָּה וְהִלְכוּ לְהַבִּיאַת אֹתָהּ, וְהָיָה שָׁם רַעַשׁ גָּדוֹל וְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, וְהַמְשׁוֹרְרִים הָיוּ מְזֻמְרִים וּמְשׁוֹרְרִים מְאֹד, בְּאֲשֶׁר שֶׁהַבִּיאוּ אֶת הַמַּלְכָּה וְהַעֲמִידוּ לָהּ כִּפְסָא וְהוֹשִׁיבוּהָ אֶצְלוֹ, וְהִיא הִיִּתָּה הַבַּת מֶלֶךְ הַנִּ"ל, וְהוּא (הֵינּוּ הַשְּׁנַיִם לְמַלְכוּת) רָאָה וְהַכִּירָהּ.

סֵדֶר שְׁלֵחַתוֹ עֲרוּף הַיּוֹמִינִי:

(ה) הַכּוֹנֵם אֶת הָאֱלֹמֵנָה לֹא יֵבֵא עֲלֶיהָ בִּיאָה רֵאוּנָה לֹא בַשַּׁבָּת וְלֹא בְיוֹם טוֹב (וְעֵיין לְעֵיל סִימָן ר"פ): (ו) אִסּוּר לְאָדָם לְהַשִּׁיט בְּמִים דְּבַר לְהוֹלִיכּוֹ מֵאֶצְלוֹ אוֹ לְהַבִּיאַתוֹ אֶצְלוֹ וּלְכַן קִסְמִים שֶׁעַל פְּנֵי הַמִּים

אסור להפצילן לכאן ולכאן כדי לנקות המים שיהיו יפים: (ז)
ספינה אם היא יושבת בקרקע הים ואינה שטה כלל מותר ליכנס
בה ואם היא קשורה כמנהג הספינות העומדות בנמל אע"פ
שהיא שטה על פני המים מותר ליכנס בה:

סימן שמ (א) אסור ליטול שערן או צפרניו בין ביד בין בכלי
בין לעצמו בין לאחרים וחייב על שתי שערות
ומלקט לבנות מתוך שחורות אפילו באחת חייב ודבר זה אפילו
בחול אסור משום לא ילבש גבר שמלת אשה: הגה ועיין לעיל סוף
סימן ש"ג דין סריקה וחפיפה: (ב) אסור לחתוך יבלת מגופו בין ביד
בין בכלי בין לו בין לאחר: (ג) המוחק דיו שעל הקלף או שעוה
שעל הפנקס אם יש במקומו כדי לכתוב ב' אותיות חייב: הגה אסור
לשבור עוגה שכתוב עליה כמין אותיות אע"פ שאינו מכוין רק לאכילה דהוי
מוחק (מרדכי פרק כלל גדול): (ד) יש ליזהר שלא לכתוב באצבעו
במשקין על השולחן או באפר (אבל מותר לרשום באויר כמין אותיות) (תרומת
הדשן סימן ס"ג): (ה) מותר לרשום בצפורן על הספר כמו שרושמין
לסימן שאין זה דבר המתקיים: (ו) חוט של תפירה שנפתח אסור
למתחו משום תופר: (ז) אותם שמהדקים הבגדים סביב
זרועותיהם על ידי החוט שמותחין אותו ומתהדק אסור למתחו
אלא אם כן יהיו הנקבים רחבים קצת ומתוקנים בתפירה ובעיגול:
(ח) מוכין שנפלו מן הכסת מותר להחזירם אבל אסור ליתנם
בתחלה בכסת: (ט) אסור לקבץ מלח ממשרפות המלח שדומה
למעמר וכן אסור לקבץ כל דבר במקום גידולו: (י) המקבץ דבילה
ועשה ממנה עיגול או שנקב תאנים והכנים החבל בהם עד
שנתקבצו גוף אחד הרי זה תולדות מעמר וחייב וכן כל כיוצא
בזה: (יא) אע"פ שנותנים שומשמין ואגוזים לדבש לא יחבצם

בידו: (יז) הנותן זרע פשתן או שומשמין וכיוצא בהם במים חייב משום לש מפני שמתערבים ונתלים זה בזה: (יג) אין שוברים החרם ואין קורעין הנייר מפני שהוא כמתקן כלי: (יד) המדבק ניירות או עורות בקולן של סופרים וכיוצא בו הרי זה תולדת תופר וחייב וכן המפרק ניירות דבוקים או עורות דבוקים ולא נתכוין לקלקל בלבד הרי זה תולדת קורע וחייב:

סימן שמא (א) מתירים נדרים בשבת אם הם לצורך השבת כגון שנדר שלא לאכול או שלא לשתות אע"פ שהיה לו פנאי להתירם קודם השבת אבל הבעל יכול להפר נדרי אשתו אפילו שאינם לצורך השבת מפני שאם לא יפר לה היום לא יוכל עוד להפירם: (ב) מי שנשבע לעשות מלאכה פלונית עד זמן פלוני ולא נודמן לו לעשותה עד יום האחרון של אותו זמן ואותו יום בא בשבת ויש לו פתחים להתיר נדרו נשאלין אפילו בשבת: (ג) נהגו להתיר חרמי הקהל בשבת ואע"פ שאינם לצורך השבת (ועיין לעיל סוף סימן ש"ו):

סימן שמב (א) כל הדברים שהם אסורים מדברי סופרים לא גזרו עליהם בין השמשות (ועיין לעיל סימן רס"א וסוף סימן ש"ז) והוא שיהא שם דבר מצוה או דוחק כיצד מותר לו בין השמשות לעלות באילן או לשוט על פני המים להביא לולב או שופר וכן מוריד מהאילן או מוציא מהכרמלית עירוב שעשה וכן אם היה טרוד ונחפז לדבר שהוא משום שבות מותר בין השמשות ומטעם זה מותר לומר בין השמשות לעכו"ם להדליק לו נר לשבת:

סדר לקויי תפלות הימים:

תתקם: רופא אמת רופא חנם, רופא נאמן ורחמן, רחם עלי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקלו' - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְהֵעֵלָה מִהֶרָה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵי וּמְכֹאֲוֵי נַפְשֵׁי וְגוֹפֵי
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְשִׁלַּח מִהֶרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עֲמֻךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל (ובפרט וכו'), אֵל נָא רַפָּא נָא לָהֶם וְלָנוּ, חֵישׁ קַל מִהֶרָה
רַפְּאֵנוּ ה' וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנַוְשָׁעָה כִּי תִהְלָתְנוּ אֶתָּה כִּי אֵין לָנוּ
שׁוּם סְמִיכָה וְתַקּוּהָ כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד, עַל רַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים לְבַד
וְכִרְצוֹנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ עַל מִי לָנוּ לְהַשְׁעֵן עַל
אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְעֶסֶק בְּתַפְלָה תָּמִיד,
וְלִהְרַבּוֹת בְּתַפְלוֹת וּתְחִנּוֹת וּבְקִשּׁוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלֹא תִשְׁלַח
עָלֵינוּ יְסוּרִים שְׁיִשׁ בָּהֶם בְּטוֹל תְּפִלָּה חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא שׁוּם יְסוּרִים
שְׁבַעוּלָם, וְלֹא תִסְיֹר תְּפִלָּתְנוּ וְחֶסֶדְךָ מֵאֶתְנוּ כְּמוֹ שְׁכַתוּב: "בְּרוּךְ
אֱלֹקִים אֲשֶׁר לֹא הִסִּיר תְּפִלָּתִי וְחֶסֶדּוֹ מֵאֵתִי":

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְזַכֵּנוּ לְקִדְשֵׁי הוֹשָׁעָנָא רַבָּה וְשִׂמְחַת תּוֹרָה
שִׁיחָם בְּחִינַת דְּבוּר בְּלֹא דַעָה וְדְבוּר בְּדַעָה, שְׁנִזְכָּה לְלַמֵּד וּלְהַגִּיד
בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, וְאַפְלוּ בְּעַת וּבְמָקוֹם שְׂאִין אָנוּ זוֹכִין
לְהַבִּין דְּבַרֵי תּוֹרַתְךָ עַל בּוּרִין, נִזְכָּה לְהַתְיַצֵּעַ וְלְעֶסֶק וּלְהַגִּיד בָּהֶם
וְלְלַמֵּד אֲפְלוּ בְּלִי הַבְנָה וְאֶתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִקְבַּל גַּם אֶת עֶסֶק הַתּוֹרָה
הַזֶּה וְתִשְׂמַח בְּדְבַרֵי תּוֹרַתְנוּ אֲפְלוּ כְּשִׁיחָם בְּלֹא הַבְנָה, וְתִטַּע מֵהֶם
אֵילָנִין רַבֵּינִין סַחְרָנִין דְּהַהוּא נַחֲלָא הַנִּקְרָאִין עַרְבֵי נַחַל וְתַעוּרָר
רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים עָלֵינוּ וְתִהְיֶה בְּעֶזְרָנוּ וְתִפְקַח אֶת עֵינֵי שְׁכֻלָּנוּ
שְׁנִזְכָּה לְצֵאת מִחֲשֶׁךְ לְאוֹר וְתֵאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵאוֹר תּוֹרַתְךָ שְׁנִזְכָּה
לִידַע וּלְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל אֶת כָּל דְּבַרֵי תּוֹרַתְךָ עַל בּוּרִין וְאַמְתָּן
וְלִידַע כָּל דֵּינֵי וּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה וְכָל דְרָכֵי הַתּוֹרָה, וּלְהַשְׁתַּדֵּל בָּהּ
בְּאַרְחַ מִישׁוֹר, עַד שְׁנִזְכָּה לְנִטַּע אֵילָנָא דְחַיִּי לְעֵלְא דְכֻלָּא אֲסוּתָא
וְתִזְכֵּנוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְקַיֵּם כָּל הַמְצוּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַנּוֹהֲגוֹת
בְּיָמֵם הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה, שִׁיחָם, הוֹשָׁעָנָא רַבָּה וְשִׂמְחַת תּוֹרָה,

וּנְזֻכָּה לְשִׂמְחַת בָּהֶם בְּשִׂמְחַת רַבָּה וְחִדּוּת גְּדוּלָּה וְעֲצוּמָה בְּתַכְלִית
 הַשִּׂמְחָה בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת, וְלִהְיוֹת קִדְשָׁה גְּדוּלָּה, בְּאִפְנֵי
 שְׁנֵזֻכָּה לְתִקּוֹן כָּל הַתְּקוּנִים הָאֵלֶּה וְיוֹתֵר מְזִיחַ בְּיָמֵי הַקְּדוּשִׁים
 הַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה, שֶׁהֵם גִּמְרַת הַחֲתִימָה וְהַתְּקוּן שֶׁל רֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְיוֹם
 כְּפֹר:

תתקס"א: וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֵזֻכָּה לְקַיֵּם הַשְּׁבָעָה הַקְּפוּת שֶׁל יוֹם
 הוֹשַׁעְנָא רַבָּא הַקְּדוּשׁ עִם הָאֲרָבַע מִיָּנִים הַקְּדוּשִׁים וְנוֹרָאִים
 בְּתַכְלִית הַשִּׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנָה הַטּוֹב וְנְזֻכָּה לְצַעֲקַת וְלִזְעַק אֵלֶיךָ
 וְלִהְיוֹת תְּפִלָּת הַהוֹשַׁעְנוֹת בְּלֵב שָׁלֵם מֵעוֹמְקָא דְּלְבָא, כְּרִאוּי
 לְצַעֲקַת לִישׁוּעָתְךָ בְּיוֹם הַנּוֹרָא הַהוּא, יוֹם גִּמְרַת הַדִּין הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא
 וְהָאִים מְאֹד מְאֹד וְנְזֻכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת חֲבֻטַּת הָעֲרָבָה מִנְּהַג נְבִיאֶיךָ
 הַקְּדוּשִׁים בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְלִהְיוֹתִיךָ עַל יְדֵי זֶה כָּל
 הַדִּינִים בְּתַכְלִית הַהִמָּתְקָה בְּאִפְנֵי שִׁיחִיָּה נֶעֱשֶׂה יַחֲוֹד קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ
 הוּא וְשְׂכִינָתִיהָ בְּיַחְוָדָא שְׁלִים עַל יְדֵינוּ בְּיוֹם שְׁמִינֵי עֲצֵרַת וְשִׂמְחַת
 תּוֹרָה הַקְּדוּשִׁים:

תתקס"ב: וְנְזֻכָּה לְשִׂמְחַת בְּשְׁמִינֵי עֲצֵרַת וְשִׂמְחַת תּוֹרָה בְּחִדּוּת רַבָּה
 וְשִׂמְחַת גְּדוּלָּה וְעֲצוּמָה עַד אֵין סוּף שְׁזָכִינוּ לְהִיוֹת מְזִרְעֵי יִשְׂרָאֵל
 וְלִקְבֹּל אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶיךָ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ
 אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמֵה יָפָה יְרֻשָׁתְנוּ
 אֲשֶׁרֵינוּ שְׁזָכִינוּ לְכָל הַטּוֹב הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, זָכִינוּ וְעֲזַרְנוּ שְׁנֵזֻכָּה
 לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַשִּׂמְחָה הַזֹּאת בְּלִבְנוּ בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה, וּבְפֶרֶט
 בְּיוֹם שִׂמְחַת תּוֹרָה הַקְּדוּשׁ וְנְזֻכָּה לְשִׂמְחַת תָּמִיד בְּשִׂמְחַת הַגְּדוּלָּה
 הַזֹּאת כְּרִאוּי לְשִׂמְחַת בְּזֶה בְּאַמֶּת וְנְזֻכָּה לְקַיֵּם הַהִקְפּוּת עִם הַסְּפָרִי
 תּוֹרָה בְּיָמֵי הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה בְּשִׂמְחַת רַבָּה וְעֲצוּמָה עַד אֵין סוּף,
 וְלֹא יִתְעַרֵּב זָר בְּשִׂמְחַתְנוּ, וְלֹא יִהְיֶה כַּח לְשׁוֹם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקלח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְבַלְבֵּל וּלְעַכֵּב חַם וְשָׁלוֹם שִׁמְחָתָנוּ הָעֲצוּמָה בַּיָּמִים הַקְּדוּשִׁים
הָאֵלֹהִים, נִגְיֵלָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ בְּדַבְּקוֹת נִפְלָא וּבְהַתְקַרְבוֹת גְּדוּלָה,
בְּאַהֲבָה רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם בְּשִׁמְחָה שְׂאִין לָהּ קִין וְתַכְלִית, וְנִזְכָּה
לְסִים אֲזוֹ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְלַהֲתַחִילָה מִחֲדָשׁ בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה
וּבְשִׁמְחָה גְּדוּלָה, וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ מִחֲדָשׁ לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ יוֹמָם וּלְיֵלָה
לְשִׂמְחָה, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה:

תתקסג: מלא רחמים, רחם עלינו ומלא משאלותינו לטובה
ברחמים, באפן שנזכה להעלות נפשנו לשרשה שבקדשה שהיא
חכמה הקדושה על ידי עסק התורה בקדשה ובטהרה, עד שנזכה
להבינה באמת, ונזכה להכיר אותך באמת ולגלות אלהותך
בעולם, ויתגדל ויתקדש כבודך הגדול על ידינו תמיד וכבודך
ומלא כל הארץ, "יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו רומה על
שמים אלקים על כל הארץ כבודך ברוך ה' אלקים אלקי ישראל
עושה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם ומלא כבודו את כל
הארץ, אמן ואמן":

תפלה כל תתקסד: {מיוסד ע"פ תורה ע"ה} רבוננו של עולם זכני
ברחמיה הרבים למדת השלום ואזכה להיות אוהב
שלום ורודף שלום תמיד, כמו שכתוב: "סור מרע ועשה טוב בקש
שלום ורדפהו" ואזכה בכל עת לעשות שלום בין אדם לחברו ובין
איש לאשתו ותשמרני ותצילני ברחמיה הרבים ממדת הנצחון
ומחלקת דסטרא אחרא, שלא יהיה בלבי שום נצחון ומחלקת
דסטרא אחרא הנמשכין מהדמים של הגוף, שעדיין לא עבדו בהם
את השם יתברך ותרחם עלי ותושיעני ותזכני מעתה לעסוק
הרבה בתורה ותפלה, שאזכה לדבר הרבה בתורה ותפלה בכל
יום תמיד, עד שאכניס כל טפי הדמים שיש בי בתוך הדבורים

הַקְּדוּשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה וַיְהִיו נַעֲשִׂין מְכַל הַטְּפִי דְמִים שֶׁבְּקֶרְבֵי
דְּבוּרִים קְדוּשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה, וְלֹא יִהְיֶה נִשְׁאָר בֵּי שׁוּם טְפָה
דָּם שֶׁלֹּא עֲבָדָה אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, רַק אֲזוּכָה לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ בְּכָל כַּחַי כָּל יְמֵי חַיֵּי בְּכָל טְפֵי הַדְּמִים שֶׁיֵּשׁ בֵּי, וְאֲזוּכָה לְדַבֵּר
הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וְתַפְלָה עַד שֶׁיִּהְיֶה הַגּוֹף בְּטֵל לְגַמְרֵי כְּאִין וְאַפְּס
מִמֶּשׁ: